

Szilasi György

ADÓNEMEK

PÁRATLAN OLDAL - LXVI. évfolyam, 18. szám, 2022. május 6.

Ültem a számítógép előtt, és csalódottan bámultam a személyi jövedelemadós nyomtatványok burjánzó tömegét. „A szörnyű” irat „mint zihálva roppant / eleven állat, nyúlt el a” laptopban. Úgy éreztem magam, mint Jónás, amikor arra ébredt, hogy Ninive még mindig nem pusztult el, pedig az Úr megígérte. Huszonkilenc oldalon vagy 1700 sor, ahová írni kell valamit, ha szorgos, vállalkozó kedvű, gyermekeket nevelő állampolgár vagy. Vezérlő tábornokunk sörälátétes változata még várat magára. De hát tudjuk: „negyven nap, negyven év, vagy ezer-annyi / az én szájamban ugyanazt jelenti”. Már csak az a kérdés, mi történt az árnyat adó tökkel. A kormányhoz nem szolgálai hűséges televízió- és rádióadók nagy részét a jelen ura már kiszárította. A maradék dokumentálásához nem is kell a sörälátét. Elég egy tökmaghéj. Az meg meccsek után akad bőven.